

GASILEC

Cene enkratnim oglasom:

Cela stran 1200, kron.,

1/2 strani 600 kron., 1/4 strani

300 kron., 1/8 strani 150 kron.

1/12 strani 100 kron.,

1/24 strani 50 kron.

GLASILO „JUGOSLOVANSKE GASILSKE ZVEZE LJUBLJANA“.

V Ljubljani, dne 9. aprila 1921.

Predsedstvene vesti.

1.

Občni zbor (gasilski svet) Jugoslovanske gasilske zveze Ljubljana.

Po sklepu lanskega občnega zbora se vrši letošnji občni zbor »Jugoslovanske gasilske zveze Ljubljana« dne 10. julija 1921 v Žalcu. Pred občnim zborom, dne 9. julija 1921, pa se vrši odborova seja tudi v Žalcu.

Zborovanji se vršita po nastopnem redu:

A. Odborova seja.

Dne 9. julija 1921 ob 16. uri v lokalih, katere določi načelstvo Gasilske župe Žalske.

Dnevni red:

Sklepanje in posvetovanje:

- a) o vloženi vlogah;
- b) o samostalnih predlogih;
- c) o ustanovitvi Saveza;
- č) o članarini za leto 1921./1922.

B. Občni zbor.

Dne 10. julija 1921 ob 10. uri občni zbor v gledališki dvorani g. Robleka.

Dnevni red:

1. Nagovor in poročilo staroste.
2. Poročilo odbora:
 - a) tajnikovo poročilo;
 - b) blagajnikovo poročilo;
 - c) o proračunu.
3. Poročilo pregledovalcev računov.
4. Poročilo tehničnega odseka.
5. Poročilo literarnega odseka.
6. Sklepanje o odborovem predlogu glede članarine.
7. Sklepanje o samostalnih predlogih.
8. Raznoterosti.

Pripomnja.

1. § 10, zveznih pravil se glasi:

V gasilski svet »Jugoslovanske gasilske zveze« pošilja vsaka enota (gasilno društvo) po enega izvoljenega odposlanca. Le ti odposlanci in župni načelniki tvorijo zakonodajni zbor »Jugoslovanske gasilske zveze«. Gasilski svet odločuje v vsaki važejši zadevi na podlagi mnenj gasilnih društev, ki o zadevi sklepajo.

Na zborovanju gasilskega sveta imajo pravico posvetovanja in glasovanja:

- a) odposlanci včlanjenih gasilnih društev;
 - b) zvezni odbor;
 - c) župni načelniki.
2. K zborovanju imajo pristop vsi zvezni gasilci.

3. Samostalne predloge je 8 dni pred zborovanjem pisмено naznaniti zveznemu predsedstvu, ki o njih sklepa; pozneje vloženi mora priznati gasilski svet nujnost, da se o njih more razpravljati in sklepati.

4. Oprava udeležencev: Slavnostni kroj, čepica, brez sekirice.

5. Gasilna društva opozarjamo, da o pravem času izvolijo odposlanca za občni zbor.

K mnogobrojni in točni udeležbi vabi — predsedstvo.

2.

Novi vežbovnik.

Slovensko gasilstvo ni ničesar bolj pogrešalo kot enotnega vežbovnika. Na vseh občnih zbora »Jugoslovanske gasilske zveze« se je povdarjalo, naj se čimpreje izdela in tiska vežbovnik, ki bi tolmačil vaje z orodjem, redovne vaje, gasilska znamenja, gasilski kroj i. t. d.

Vežbovnik je ravnokar dotiskan in predsedstvo »Jugoslovanske gasilske zveze« ga je jelo razpošiljati naročnikom. Vežbovnik je tiskan kot prvi in drugi zvezek »Gasilske knjižnice«. Oba zvezka sta vezana v eno knjigo.

Prvi zvezek tolmači poslovnik, gasilski kroj, opravo in označbo dostojanstev, proste vaje in redovne vaje (110 strani), drugi zvezek pa vaje z orodjem in gasilska znamenja (92 strani). Oba zvezka, vezana v eno knjigo, stane 25 K, s pošto 26 K.

Gasilna društva, ki vežbovnika doslej še niso naročila, vabimo, da ga takoj naroče zase in za svoje člane, da še to spomlad prično z novimi vajami v svojih društvih. Knjiga obsega obilo takega gradiva, o katerem bi moral biti poučen vsak zaveden gasilec. Zategadelj bi jo moral imeti pravzaprav vsak gasilec. So gasilna društva, ki so naročila zase in za svoje člane po 5, 10 in tudi več knjig.

Pričakujemo živahnega naročanja pri predsedstvu »Jugoslovanske gasilske zveze« v Ljubljani.

3.

Izzivanje gasilnih društev.

Iz časopisja in iz uradnih poročil posnemamo, da nekatera gasilna društva na bivšem Spodnjem Štajerskem nastopajo pri prireditvah, ki se ne strinjajo z narodnim čutom, da se pri tem poslužujejo nemškega poveljevanja in da nosijo nemške napise in nemške znake na čeladah. Ker je take nastope smatrati ne samo kot provokatorične napram državljanom jugoslovanske narodnosti, ampak tudi kot neloyalne proti državnim oblastim in pa protivne določili društvenih pravil (§ 2, odstavek c) po katerem je gojiti čustva do domovine, odrejamo:

1. Gasilna društva, ki so združena v »Jugoslovanski gasilski zvezi Ljubljana« smejo nastopati pri prireditvah le tedaj, če je prireditev primerna vzvišenemu namenu gasilnih društev in narodnemu čutu, kakor je predpisano v gasilski knjižnici, 1. zvezek, na strani 100 in 101.

2. Gasilna društva združena v »Jugoslovanski gasilski zvezi Ljubljana« se morajo brezpogojno posluževati pri

vseh svojih nastopih edino le slovenskega poveljevanja, kakršno predpisujejo redovne vaje v 1. zvezku gasilske knjižnice, stran 46 do 94.

3. Nemške napise in nemške znake na čeladah in na gasilski opravi je takoj odpraviti pri vseh gasilnih društvih, ki se združena v »Jugoslovanski gasilski zvezi Ljubljana«

4. Neorganizirana gasilna društva je k javnemu in skupnemu nastopu pripustiti le tedaj, če se podvržejo slovenskemu poveljevanju, in če odstranijo izziyajoče napise. Župnim načelnikom naročamo, da se o priliki nazdiranja svojih gasilnih društev osebno prepričajo, ali se izvršujejo zgoraj navedene odredbe v polni meri. Kljubovanja in preziranja je naznaniti predsedstvu Jugoslovanske gasilske zveze, ki bo z vso odločnostjo in brezobzirnostjo vporabljala najstrožja sredstva, eventualno tudi izključitev iz Zveze.

V Ljubljani, dne 3. aprila 1921.

Janko Hojan, tajnik.

Fran Barle, starosta.

4

Prekmurska gasilna društva.

Po doslej pridobljenih informacijah ima Prekmurje 49 gasilnih društev, in sicer:

1. v Bodoncih, 2. v Zenkovcih, 3. v Vadarcih, 4. v Beznovcih, 5. v Strukovcih, 6. v Pužovcih, 7. v Lemerjih, 8. v Brezovcih, 9. v Vaneči, 10. v Salamencih, 11. v Pečarovcih, 12. v Poznarovcih, 13. v Prosečki vasi, 14. v Radovcih, 15. v Fukslincih, 16. v Ocinji, 17. v Srdici, 18. v Kuštanovcih, 19. v Dankovcih, 20. v Dolini, 21. v Mostjancih, 22. v Bokrečih, 23. v Kukeču, 24. v Ponovcih, 25. v Križovcih, 26. v Somorovcih, 27. v Domanjsovcih, 28. v Andrejcih, 29. v Krncih, 30. v Murski Soboti, 31. v Bakovcih, 32. v Črncih, 33. v Črnelovcih, 34. v Krog, 35. v Kupšincih, 36. v Rakičanu, 37. v Veščici, 38. v Dolnji Lendavi, 39. v Rankovcih, 40. v Pucincih, 41. v Martjancih, 42. v Sebeborcih, 43. v Tesanovcih, 44. v Marovcih, 45. v Nemčovcih, 46. v Markišovcih, 47. v Polani, 48. v Gorici, 49. v Predantovcih.

Vsem navedenim gasilnim društvom smo poslali že zadnje številke našega glasila »Gasilca«, z namenom, da jih pripravimo na organiziranje in pristop k »Jugoslovanski gasilski zvezi«. Ker v celi Sloveniji ni gasilnega društva s slovenskim poslovalnim jezikom, ki bi ne bilo vključeno v »Jugoslovanski gasilski zvezi«, pošiljamo z današnjo številko vsem zgoraj navedenim gasilnim društvom popisnico društva z vabilom, da jo izpolnijo in čimprej pošljejo »Jugoslovanski gasilski zvezi« v Ljubljano, da tako prijavijo svoj pristop k Zvezi. Kakorhitro nam dojde zadostno število prijavi, skličemo ustanovne občne zbere Gasilskih žup za Prekmurje. Pripominjamo, da se za organiziranje prekmurskega gasilstva zanima tudi gospod civilni komisar za Prekmurje, s katerim smo v dogovoru. Prekmurci, ganite se in prijavite se kot en mož!

5.

Članarina za leto 1920/1921.

Z današnjo številko »Gasilca« pošiljamo vsem v Jugoslovanski gasilski zvezi združenim gasilnim društvom poštno položnico z naročilom, da vpošljejo članarino za društveno leto 1920/1921. Za vsakega rednega člana je vposlati 1 K 50 v. Eno tretjino članarine dobi zveza, dve tretjini pa zvezno predsedstvo po sprejemu denarja odpošlje župnim predsedstvom. Pripominjamo, da mora biti vplačana članarina vsaj do 15. maja t. l., da bo mogoče s 31. majem napraviti letni računski zaključek. Par društev je, ki so še vedno na dolgu članarino za društveno leto 1919/1920. Ta društva pozivamo, da vpošljejo članarino za dve leti, ker bi jih sicer morali črtati iz svojih vrst.

6.

Enotna pravila.

Iz poročil župnih načelnikov posnemamo, da nekatera gasilna društva še vedno niso sprejela enotnih pravil za gasilna društva, ki so združena v »Jugoslovanski gasilski zvezi«. Društva, ki imajo še vedno stara pravila, opozarjamo, da vsaj letos sprejmejo nova pravila.

7.

Gasilska čepica.

Zadnji občni zbor Jugoslovanske gasilske zveze se je odločil za novo gasilsko čepico, kakršno opisuje gasilska knjižnica, I. zvezek, na strani 26. Pripominjamo, da čepice z baržunastim trakom nosijo člani od četnika gori, čepice brez traku pa člani od četarja doli. Čepice ima v zalogi trgovec A. Kassig v Ljubljani, Židovska ulica, in krznar H. Wanek v Ljubljani, Sv. Petra cesta štey. 21.

8.

Iz predsedstvene seje.

Predsedstvo »Jugoslovanske gasilske zveze« je imelo dne 3. aprila 1921 predsedstveno sejo v Ljubljani in je med drugim sklenilo:

1. Doslejni Gasilski župi Ljutomerski, v kateri so združena gasilska društva iz zgornjeradganskega okraja, se je izpremenil naziv v »Gasilsko župo Gornjeradgonsko«. Razcepitev Gornjeradganske župe v dve župi se za sedaj ne more priporočati, ker ima samo 6 gasilnih društev. — Župa naj ima vsaj 5—6 društev.

2. Gasilnim društvom v Kozjem, v Imenem, v Podčetrtku, v Podsredi in v Šentpetru pod sv. Gorami se dovolji, da se odcepijo od Gasilske župe Posavske in združijo v novi župi: v »Gasilski župi Kozjanski«.

3. »Zveza prostovoljnih gasilnih društev v političnem okraju Ljutomer« je z vsemi svojimi 16 društvi (Bučecovci, Brunčani, Cezanjevci, Cven, Grlova-Banovci, Iljašovci, Ključarovci, Križovci, Ljutomer, Logarovci, Lukavci, Noršinci, Radoslavci, Stročja vas-Pristava, Stara nova vas in Veržaj) prijavila svoj pristop k Jugoslovanski gasilski zvezi. Prijavljena je sprejeta z vsemi društvi kot »Gasilska župa Ljutomerska«.

4. Gasilska župa Boroveljska z 19 društvi in Gasilska župa Postojniška z 12 društvi se črtata, ker sta po nesrečnem plebiscitu in po nesrečni pogodbi odtrgani naši Zvezi.

5. Nanovo so sprejeta nastopna gasilska društva:

a) v Gasilsko župo Ljubljansko:

Medno,

Sostro,

Vevče (papirnice);

b) v Gasilsko župo Slovenjgraško:

Ribnica na Pohorju;

c) v Gasilsko župo Ribniško:

Gora pri Sodražici, okr. Kočevje;

č) v Gasilsko župo Gornjeradgonsko:

Orehovci;

d) v Gasilsko župo Mariborsko:

Oplotnica,

Pekel-Poljčane.

6. Gasilno društvo v Šmarjeti na Dol, se sprejme v JGZ z naknadno uvrstitvijo v župo.

7. Gasilna društva Guštanj, Mežica in Črna ostanejo za sedaj podrejena neposredno »Jugoslovanski gasilski zvezi Ljubljana«.

Naredba celokupne deželne vlade za Slovenijo št. 420,

s katero se izdajajo nova določila o doneskih požarnih zavarovalnic in družb v korist gasilnih straž in v podporo ponesrečenim gasilcem.

Deželna zakona za bivšo vojvodino Kranjsko z dne 20. decembra 1884., dež. zak. št. 17, in z dne 28. oktobra 1911., dež. zak. št. 41, nadalje štajerski deželni zakon z dne 28. decembra 1913., dež. zak. št. 50, in koroški deželni zakon z dne 21. julija 1914., dež. zak. št. 34, kakor tudi vsa druga dosedanja dotična določila, izdana na ozemlju Slovenije, so razveljavljena. Na njih mesto stopajo ta-le določila:

§ 1.

Domače kakor tudi inozemske požarne zavarovalnice in družbe, katerim je dopuščeno poslovati v kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev, morajo, ne glede na to, ali so delniške ali vzajemne zavarovalnice in družbe, in ne glede na to, ali je njih poslovanje omejeno zgolj na zavarovanje zoper požarne škode ali pa se razteza tudi na druge panoge zavarovanja, vsako leto plačati dva odstotka od vplačanih požarnih zavarovalnin kot zakoniti donesek v korist gasilnih straž in en odstotek kot podporo gasilcem, ki so se ponesrečili v službi.

Te doneske je plačevati od vseh kosmatih požarnih zavarovalnin, kolikor so jih prejele zavarovalnice in družbe v dotičnem poslovnem letu, bodisi za premične, bodisi za nepremične zavarovane predmete na ozemlju deželne vlade za Slovenijo.

§ 2.

Doneski požarnih zavarovalnic in družb tvorijo poseben »gasilski sklad«, ki ga je voditi ločeno po dvooodstotnih in enoodstotnih doneskih.

§ 3.

Doneske brez odbitka protizavarovalnin je odmerjati na podstavi kosmatih zavarovalnin, ki jih je prejela zavarovalnica ali družba iz direktnega zavarovalnega poslovanja za zavarovane predmete na ozemlju Slovenije.

§ 4.

Zavarovalnice in družbe morajo v ta namen za vsako poslovno leto, in sicer do dne 30. aprila prihodnjega leta, predložiti deželni vladi za Slovenijo, poverjeništvu za notranje zadeve, računsko pravilne podatke in dokazila o vseh zavarovalninah, ki so jih prejele v minulem poslovnem letu.

Zavarovalnice in družbe, ki tega ne store v določenem roku, sme pristojno oblastvo k temu prisiliti z redovnimi kaznimi do zneska 1000 K.

§ 5.

Dvooodstotne in enoodstotne doneske, odmerjene po oblastvu, morajo zavarovalnice in družbe s položnicami po poštno-čekovni in klirinški službi vplačati v šestih tednih po vročitvi dotičnih plačilnih ukazov. Neplačani doneski se izterjajo s politično eksekucijo.

§ 6.

Dvooodstotne in enoodstotne doneske odmerja, pobira in upravlja deželna vlada za Slovenijo, poverjeništvu za notranje zadeve.

§ 7.

Dvooodstotne doneske, ki so namenjeni za vzdrževanje že poslujočih gasilnih društev, za ustanovitev novih in za nabavo gasilnega orodja, je vsako leto pustivši eno petino kot rezervo, razdeliti med prostovoljna gasilna

društva kakor tudi med občine, ki vzdržujejo službene (poklicne) gasilske straže. Pravico do podpore iz tega sklada imajo tudi kraji, kjer še ni organizirane gasilske straže, kadar gre za to, da si nabavijo gasilno orodje.

Primeren znesek iz tega sklada gre vodstvom gasilskih organizacij (zvezam in župam) za pokrivanje upravnih in nadzorstvenih stroškov.

Podpore iz rezervnega sklada se smejo podeljevati le izjemoma.

§ 8.

Enoodstotni doneski v gasilski sklad so namenjeni izključno:

- za podporo gasilcem, ki so se ponesrečili v službi pri požaru ali ob elementarni nezgodi, in njih ostalim rodbinskim članom; za take se smatrajo oni svoji ponesrečenčevi, ki jih je ta po zakonu dolžan vzdrževati;
- za plačevanje zavarovalnine za zavarovane gasilce;
- za odškodnino za konje, ki so pri vožnji k požarom ali drugim nezgodam oboleti ali so se ponesrečili;
- za odškodnino za gasilno orodje, poškodovano pri požarih ali drugih elementarnih nezgodah;
- za poravnavo zavarovalnine za jamčenje, kateremu so zavezane gasilne straže.

§ 9.

Dvooodstotne kakor tudi enoodstotne doneske razdeljuje deželna vlada za Slovenijo, poverjeništvu za notranje zadeve, zaslišavši gasilsko organizacijo.

§ 10.

Prošnje za podporo iz dvooodstotnega gasilskega sklada je vlagati po gasilski organizaciji. Le-ta zbira vse med letom vložene prošnje za podporo iz dvooodstotnega gasilskega sklada ter jih po strokovnem preudarku ob koncu vsakega leta predloži s primerno utemeljenimi predlogi deželni vladi za Slovenijo, poverjeništvu za notranje zadeve.

Ob posebno nujnih prilikah se podpore iz tega sklada podeljujejo tudi med letom.

§ 11.

Prošnje za podporo iz enoodstotnega gasilskega sklada gasilcem, ki so se ponesrečili, je reševati za vsak primer posebe.

Te prošnje je redoma vlagati po županstvu ponesrečenčevega bivališča. Županstvo mora potrditi resničnost podatkov, navedenih v prošnji, in potem prošnje s primernim poročilom, zlasti glede imovinskih, pridobitnih in družinskih razmer prosilčevih, predložiti deželni vladi za Slovenijo, poverjeništvu za notranje zadeve.

Tem prošnjam je tudi priložiti zdravniško izpričevalo, iz katerega je razvidna poškodba, doba zdravljenja in ponesrečenčeva nezmožnost za delo.

Četrtno neporabljenih enoodstotnih vsakoletnih doneskov nakazuje deželna vlada za Slovenijo podpornemu skladu osrednje gasilske organizacije za Slovenijo; ostali znesek pa obdrži in uporablja sama kot rezervo, ki se sme porabiti le izjemoma.

§ 12.

Pravico do podpore iz dvooodstotnega gasilskega sklada imajo redoma le one gasilske organizacije in oni kraji, navedeni v § 7., ki ne razpolagajo z zadostnimi lastnimi sredstvi in ki imajo svoje gasilno orodje v rabnem stanju ter res delujejo na polju gasilstva.

§ 13.

Podpore se razdeljujejo v denarju ali v gasilnem orodju, in sicer direktno ali po gasilski zvezi ali pa po občini.

Izjemoma se smejo podpore izplačevati tudi naravnost upnikom za naročeno in v redu prevzeto gasilno orodje.

§ 14.

Vodstva gasilske organizacije, gasilna društva, občine in kraji so glede pravilne porabe nakazanih zneskov in podpor osrednje gasilske organizacije, pa tudi glede upravljanja podpornega sklada odgovorni deželni vladi za Slovenijo, poverjeništvu za notranje zadeve.

§ 15.

Vse prošnje za podpore iz gasilskega sklada so kolka proste.

Ta naredba stopi v veljavo z dnem, ko se priobči v Uradnem listu.

V Ljubljani, dne 3. novembra 1920.

Dr. Brejc s. r., predsednik.

Jan s. r. Dr. Pitamic s. r. Dr. Ravnihar s. r.

Inž. Serbec s. r. Dr. Verstovšek s. r. Dr. Žerjav s. r.

Ognjen boj.

(Janko Hojan.)

Vsakdo naših čitateljev bo vedel, kaj je to boj. Vedel bo tudi, da sta potrebni za vsak boj dve nasprotujoči si stranki. Imamo različne vrste bojev, kateri so običajno več ali manj hudi, a brez zlih posledic za eno ali drugo stranko ni skoraj nobenega.

Nas gasilce zanima in mora zanimati najbolj boj z ognjem; kajti ta boj bijemo sami in gre za to, da izidemo iz tega boja ali kot zmagovalci ali kot premaganci. Naš ponos in naša gasilska čast zahtevata, da v tem boju ne podležemo, ampak da zmagamo na celi črti. Da pa izidemo kot zmagovalci iz vsakojakega ognjenega boja, je nujno potrebno, da gremo v boj vešči in pripravljeni ter po gotovem načrtu. Kaj bi rekli četi vojakov, katera bi se natepla od vseh strani sveta skupaj, v kateri bi zagrabil eden to, drugi ono orodje, katerega ni imel še nikdar v roki, ter bi planila brez vsake vaje, brez določene načrta na sovražnika? Bi li imela taka četa kaj uspeha v boju z izurjenim sovražnikom? — Z mirno vestjo mi lahko pritrdite, da bi bila taka četa popolnoma poražena in uničena. Tako je tudi z nami. Tudi mi smo podobni vojakom, ki čuvajo dom in našo očetnjavo. — Kdor tovarišev je bil vojak, ta dobro ve in pozna vojaško življenje. On bo vedel, kako se je vezbal dan za dnem v tem in v onem poslu. Naučiti se je moral celo kopico znamenj in povelj. In dasiravno si je zapomnil in je znal to in ono, vendar ga je vedno nekoliko zazeblo, kadar je nenadoma in nepripravljen zaslišal oster klic alarma. Vedel je, kaj to pomeni in napel je vse moči, da je prišel čimprej oborožen na svoje mesto.

Glejte, dragi tovariši, isto življenje se mora uveljaviti in ponavljati tudi v gasilskih društvih, ako hočemo biti res kos gasilskemu namenu. Brez vaje, brez vztrajnosti in zanimanja ni življenja, ni zmage. Pomen in uspeh gasilnih društev temelji ravno v izurjenosti in pripravljenosti svojih članov. — Mogoče mi bo kdo ugovarjal, češ: »Prav govoriš, a pozabljaš, da gasilstvo ni naš pravi poklic, ampak le prostovoljno breme, ki ga lahko opravljamo le v svojem prostem času.« — Res je, tovariši! Gasilstvo je naše prostovoljno breme, a zato ga nikakor ne smemo zanemarjati. Ako smo imeli toliko poguma, da smo si to breme prostovoljno naprtili na svoje rame, potem imejmo tudi toliko močnatosti v sebi, da bomo to prostovoljno naloženo si pokoro tudi vestno in natančno prenašali in izpolnjevali. Možje smo, zato nikakor ne smemo postopati kot ženske ali otroci ter radi vsake, še iako neznatne malenkosti, ki se dogajajo dan za dnem, zapuščati gasilskih vrst in se postavljati v vrste gledalcev in zabavljajev. To ni značajno in tega bi se moral sramovati vsak gasilec. Tovariše, ki so vstopili s pravim namenom v gasilna društva, ne bo čimajala ne ta ne ona zabavljiva beseda; oni bodo vztrajali in kljubovali vsem

spletkam in intrigam ter delovali kot člani gasilnih društev do svoje smrti. Le ona gasilna društva, ki imajo take kremenite značaje v svoji sredi, bodo z lahkoto vršila svojo nalogo in zmagovito bodo izhajala iz vsakega boja; zakaj taka gasilna društva gotovo ne bodo šla nikdar nezurjena in nepripravljena v boj.

Pogovorimo se torej o neposredni pripravi za ognjen boj in o načrtu napada ali začetnega gašenja nastalega ognja.

Priznam da večina naših gasilnih društev nima lastnega stališča v slučaju požara. Smo pač le prostovoljni gasilci in ne plačani ali gasilci po poklicu. Niti enega kraja v Sloveniji ni, kjer bi opravljali gasilsko službo plačani ali poklicni gasilci. Ni ga mesta v naši ožji domovini, ki bi imelo stalno, zanesljivo gasilsko stražo, katera bi bila vsak trenutek pripravljena odriniti k ognju. Boriti se morajo vsa naša mesta in vsi kraji z enoinisto težavo, da si namreč pomagajo v slučaju požara s prostovoljnimi gasilnimi društvi, kojih člani so ljudje, kateri so zaposleni pri svojem delu in raztreseni tako podnevi kot ponoči po celem okraju. Jasno je torej, da prostovoljna gasilna društva v celoti res ne morejo biti v slučaju potrebe tako hitro na mestu nesreče, kakor to lahko store poklicna gasilna društva, ki nimajo drugega posla, kot pripravljena čakati požarov in drugih nesreč. Iz tega razloga toraj ne more biti nikakor unestno ničevno zabavljanje o gasilnem društvu, katero pri najboljši volji res ne more prihiteti v celoti na kraj nesreče isti trenutek, ko ogenj nastane. Priznati pa moramo, da je bil že marsikateri ogenj v kali zadušen ravno vsled tega, ker so bili člani prostovoljnih gasilnih društev raztreseni po celem okraju. In tako se je že marsikdaj pripetilo, da so prihiteli v bližini se nahajajoči člani prostovoljnih gasilnih društev ter udušili ogenj, predno se je mogel razširiti in predno je bilo mogoče prihiteti celotnemu gasilnemu društvu z orodjem na mesto.

Vidimo toraj, da ima raztresenost in posejanost gasilnih članov po celem okraju svojo dobro in slabo stran. Slabo je v toliko, ker nimajo člani v istem hipu na razpolago gasilnega orodja, katero leži v gasilnem domu in po katerega je treba šele hiteti, ako ni mogoče z razpoložljivimi sredstvi ognja že v kali zadušiti. Toda kljub temu so prostovoljna gasilna društva lahko razmeroma hitro na mestu, ako vlada v okraju red in pazljivost.

Predvsem je treba občinski upravi kot poveljstvu gasilnega društva polagati največjo važnost na to, da se vsak nastali ogenj takoj naznani ali alarmira. Stroga kazen bi morala zadeti onega, ki bi skušal nastali ogenj utajiti in bi ga naznanil šele potem, ko je že zaplapolal v večjem obsegu. Županstva kakor tudi gasilna društva morajo z vso strogostjo paziti na to, da se kaj takega ne dogaja. Dalje pa morajo z največjo vestnostjo gledati tudi na to, da bo mogoče nastali ogenj res alarmirati tako, da bodo ta alarm čuli in razumeli vsi člani gasilnega društva, ki so zaposleni in raztreseni v okraju; kajti ako alarmno znamenje ni tako, da bi ga mogel slišati in razumeti vsakdo, potem je gotovo, da ne morejo prihiteti gasilci pravočasno na kraj nesreče, in gotovo je tudi, da jih vsled tega ne more zadeti nobena krivda.

Eden ali dva gasilca, ki sta morda slučajno slišala o ognju ter prihitela k gasilskemu domu, ne moreta opraviti in ukreniti skoraj ničesar, dokler se jih ne zbere vsaj toliko, da lahko oskrbujejo in delujejo vsaj z enim orodjem. Osmešilo bi se gasilno društvo, ako bi hitelo le z enim ali dvema svojima članoma k razsajajočemu ognju, ker mora biti vendar vsakemu otročiču jasno, da bi bila taka pomoč ničeva.

Hitra in jaka gasilska pomoč zavisi toraj poleg dobrega poznanja kraja in kakovosti ognja v prvi vrsti od alarma, kateri naj bo jasen in močan. Požar alarmiramo ali naznanjamo različno. Po večini oznanjuje požar plat zvona ali gasilski rog. V nekaterih krajih naznanjajo ogenj s topovskim strelom, ali potem telefona in sličnih alarmnih aparatov.

Alarmna znamenja pa učinkujejo le, ako so res vzorno urejena. Toda žalibog je v večini krajev to silno slabo organizirano. Navadno čujemo prvo alarmno znamenje šele tedaj, ko je ogenj zavzel že tako razsežnost, da mu je le s težavo priti v okom.

Zvoniki so običajno zaprti, zlasti ponoči, in predno dobimo ključ ter pridemo do zvona, nas ogenj pozdravlja že v svoji polni moči. Marsikomu se zdi vse to malenkost, o kateri se ne izplača niti razmišljati. A da temu ni tako, bo vedel vsakdo, kateri je že videl in deloval pri požaru, ki bi se ga lahko v kali zadušilo, ako bi se pravočasno zaznalo zanj. Treba je toraj razmišljati tudi slične malenkosti, ako se hočemo obvarovati zla.

Gasilno društvo ne sme mirovati preje, dokler pri županstvu ne izposluje vsaj tega, da je dobro in točno preskrbljeno ter natančno določeno alarmno znamenje v okraju; kajti brez tega gasilno društvo ne more uspešno delovati. In ko je alarmno znamenje določeno in določen tisti, ki ga daje, je dolžnost gasilnega društva, da se vsak čas prepriča, jeli tudi res vedno vse v redu in na svojem mestu. To je dolžnost vodstva gasilnega društva in te dolžnosti ne sme vodstvo nikdar in pod nobenim pogojem zanemarjati. Ako bi pa županstvo ne hotelo upoštevati, potem so tu postave, s katerimi se ga lahko v to prisili. Red mora biti, pa naj se pride do njega zlepa ali zgrda.

Kakorhitro pa je požar jasno in določno alarmiran ali naznanjen, bo vedel slednji član gasilnega društva, kaj mu je storiti. Pri tej priliki svetujem, naj velja za gasilce vedno načelo, da se zberejo čimpreje v gasilskem domu pred odhodom k požaru. Kakor že preje omenjeno, je včasih sicer res dobro in koristno, da hite člani, ki se slučajno nahajajo v bližini ognja, naravnost k njemu in ne šele v gasilski dom, a to velja le v izrednih slučajih in samo za one člane, ki res prebivajo v neposredni bližini nastalega ognja. S hitro pomočjo se jim namreč lahko posreči ogenj v kali zadušiti ali ga vsaj omejiti. Oni lahko takoj nastopijo z reševanjem ogroženih ljudi in živali, odstranijo lahko takoj ognja nevarne predmete kot smodnik, bencin i. t. d. ter se lahko natančno pouče o celi situaciji, predno dospe celotno gasilno društvo na pomoč. — Kakor rečeno, so pa to le izjemni slučaji. Splošna dolžnost gasilcev pa bodi, da v slučaju alarma hite takoj v gasilni dom in ne naravnost na požarišče; kajti ako bi vsi dirjali naravnost k ognju, potem bi ostalo gasilno orodje doma, brez njega pa bi se jim posrečilo le malo, kateri ogenj pogasiti.

Brž ko toraj zadoni alarmno znamenje, se bo gasilec urno napravil ter pograbil gasilske stvari, ki jih ima mogoče doma ali v delavnici, in hite v gasilski dom. One gasilce, ki imajo gasilske stvari doma, opozarjam resno na to, da morajo imeti obleko in druge predmete v najlepšem redu, tako da so v slučaju alarma lahko v istem hipu pripravljene za odhod. Pri tej priliki omenjam, da je iako koristno, ako prirejajo gasilna društva vaje tudi v tem oziru, da se tako morejo prepričati, v kolikem času so člani opremljeni za odhod. Svarim pa gasilce pred vsako neprevidno naglostjo, zlasti v slučaju resnega alarma ponoči. Dogodilo se je že, da se je gasilec, predno je prihitel na zbirališče, silno močno poškodoval, ker je neprevidno dirjal. Mnogi so si vsled tega že pohabili ude ali razbili glavo, prehlajenje pa si jih je nakopalo že sto in sto. Toraj, tovariši, previdnost vladaj povsod!

V slučaju alarma pa ne zavisi vse le od urnosti gasilcev, ampak je treba polagati veliko važnost tudi na red v gasilskem domu. V marsikaterem kraju je tudi v tem oziru jako slabo preskrbljeno. Gasilski domovi samujejo kakor kaka zakleta stavba. Živ človek se ne spomni nanj. V slučaju alarma poteče cela ura ali še več, predno prihiti kdo s ključem, da odpre. Vodstva gasilnih društev ne smejo pozabiti nikdar na red, ki mora neprestano vladati v gasilskih domovih. Ključ gasilskega doma naj bo vedno na takem mestu, da se ga lahko vsak trenutek hitro dobi.

Ako je treba, naj bo pri rokah več ključev. Gasilsko orodje naj bo vedno snažno in vporabno ter naj bo shranjeno vselej v najvzornejšem redu. Vsako orodje naj ima določeno mesto, kamor naj se vrača po vsaki vaji in po vsakem požaru. Orodje je treba večkrat pregledati in preizkusiti, da je vedno dobro in uporabno. Vsako napako je treba takoj odstraniti in popraviti, sicer smo v slučaju resne potrebe izgubljeni. Pred vsem je treba paziti na cevi in brizgalne, kar se zlasti v zimskem času rado pokvari in uniči. — Dohod in odhod k gasilskemu domu kakor tudi do posameznega orodja morata biti vedno dostopna. V zimskem času je treba gledati na to, da se izpred gasilskega doma takoj odstrani zapadli sneg. Dalje je treba večkrat preizkusiti vrata in gasilsko orodje, če ni morda zamrznilo.

Tudi to se zde mogoče komu malenkosti, a to ni res. Vsako minuto, ki jo v slučaju alarma izgubimo, ako šele tedaj odstranjemo take malenkosti, gre na račun malomarnosti vodstva gasilnega društva. In dogodilo se je že, da je potekla cela ura in še več, predno so mogli v slučaju ognja gasilci odstraniti slične malenkosti in odriniti k požaru, kateri je tačas vpepelil lahko že celo vas. Niso in ne morejo biti toraj to malenkosti, ampak silno važne in odgovorne dolžnosti posameznih gasilnih društev. Skrbeti je treba tudi, da gasilski domovi niso brez inčiči, kajti v temi gre vse narobe.

Ako so odstranjeni vsi ti nedostatki in so gasilci kakor tudi orodje vedno v dobrem stanju, potem smo lahko prepričani, da bo naš nastop v slučaju alarma točen in zanesljiv. Poveljnik gasilnega društva bo lahko urno oddelil moštvo in odkazal orodje, s katerim se bo odrinilo k ognju. Kakorhitro se je zbralo dovolj moštva v gasilskem domu, zasedejo potrebno orodje in odhite na pomoč. Pri tem pa je treba paziti zopet na več podrobnosti.

Kakor omenjeno, dokler ni skupaj toliko ljudi, da bi mogli delati vsaj z enim določenim orodjem, previden poveljnik ne bo dovolil odhoda k požaru, ker bi se s tem le osmešil in malo ali nič koristil. Kadar pa je zbranih dovolj gasilcev, tedaj odrinejo; toda vedno tako, da ostanejo vsi kot ena celota pod skupnim in enotnim poveljstvom. Izbrati je treba najkrajšo pot do ognja, a vedno tako, po kateri bodo dospeli z gotovostjo brez nesreče in zamude na cilj. Tu omenjam dvoje. Nekatera gasilna društva imajo za slučaj ognja preskrbljeno pripravo, druga so pa brez nje in mora moštvo samo vleči orodje k požaru. V prvem kot drugem slučaju je v mnogih krajih silno slabo urejeno. Lastniki konj se največkrat branijo dajati pripravo, gasilna društva si ne vedo ali nočejo pomagati županstva pa isto tako ne store ničesar, dasi ravno obstoja postava, po kateri so županstva dolžna skrbeti za to, da stavijo lastniki konj iste v slučaju potrebe gasilnemu društvu na razpolago. Ako se tak lastnik v slučaju nujne potrebe upira, zadene ga občutna kazen. Vodstva gasilnih društev naj toraj strogo pazijo na to, da se te postave ne bo omalovaževalo, ampak da se isto strogo izpolnjuje. Županstvo kot gasilno društvo naj vodi seznam lastnikov konj v okraju. Ako je teh več, naj se jim delo razdeli po tednih ali mesecih. One lastnike, ki morajo staviti določeni teden ali mesec v slučaju potrebe svoje konje gasilcem na razpolago, je vedno pravočasno obvestiti. V najboljšem položaju je pač ono gasilno društvo, ki ima svoje konje. Te bo vsakdo rad vzel v oskrbo, ako se mu dovoli, da jih rabi tudi v svoje namehe, seveda po gotovih določilih. V najslabšem položaju je pač gasilno društvo onega okraja, kjer ni konj na razpolago. Tu mora moštvo samo spraviti orodje k ognju. Taka gasilna društva morajo gledati na to, da so njih člani zadostno izvežbani v vožnji orodja; kajti če nimajo dovolj vaje, potem bodo v slučaju potrebe hitro utrujeni in bodo onemogli, predno dospejo na požarišče.

Vožnja s konji ali samotěž pa mora biti previdna in se mora voditi po načrtu. Na voz sme le toliko moštva, za kolikor ljudi je na njem prostora, kajti sicer nam se

lahko pripeti nesreča, da pade kdo raz voza ali pa se nam pokvari voz, kar lahko zabranjuje ali celo prepreči naš dohod k ognju. Ravno tako se mora odločno zabraniti prisedanje ali skakanje na voz med potjo, kajti tudi to je rodilo že nebroj nesreč. Na vozu mora biti prostor le za gasilce in se mora vsako drugo osebo vljudno odkloniti. Vožnja sama mora biti sicer urna, a nikdar prenapeta; kajti drugače se nam lahko potolčejo ali opešajo konji, stare kolo ali pripeti kaka druga nezgoda. — Isto velja tudi v slučaju, ako vleče voz moštvo samo. Prevelika naglost ni nikjer dosti prida. Posebno pa je treba paziti na to, da dospe moštvo k ognju spočito, kajti če je utrujeno ali preveč segreto, ne bo moglo veliko pomagati. Še večja nevarnost pa preti s prehlajenjem, katerega si lahko nakoplje segreto moštvo. Ako je le količkaj mogoče, naj se vzame k požaru nekaj gorke obleke, v katero naj se zavije zlasti ono moštvo, ki stoji pri orodju ali v rezervi vedno na enem in istem mestu, da se tako obvaruje prehlajenja.

Glede vožnje na požarišče bi bilo omeniti tudi še, da naj bo ista vedno enakomerna, ne prehitra in ne prepočasna. Če gre k ognju več voz, mora biti med njimi vedno precej razdalje, da se v slučaju zapreke ne zaleti en voz v drugega, vsled česar nastane lahko velika nezgoda. Prvi voz naj v slučaju zapreke vedno z znamenjem opozori naslednji voz. To je posebno važno na strmih in spolzkih potih ali na ostrih ovinkih. Da se preprečijo nesreče s srečajočimi se vozni in ljudmi, je treba na opasnih mestih med vožnjo vedno dajati znamenje z zvoncec ali rogom. Svarim pa pred nepotrebnim zvonjenjem in piskanjem, kajti s tem se le povečuje razburjenje in vabi na kup radovedneže in postopače, kateri so nam pri gašenju le v napotje.

Pri nočni vožnji k požaru morajo biti gasilski vozovi dovoljno razsvetljeni. Treba pa je največje previdnosti z lučjo, zlasti ako je luč odprta, da z neprevidnostjo med vožnjo sami ne zanetimo novega ognja. To se posebno lahko dogodi, kadar se peljemo mimo slamnatih hiš, kozolcev, suhih travnikov, ali skozi zaraščena polja in gozdove.

Na vozeh naj bo vedno nekaj priprav, s katerimi lahko takoj popravimo voz in orodje, če se nam med potjo ali pri delu kaj pokvari. Vsaj žebelj, vijakov, kladi in klešč bi ne smelo manjkati na nobenem vozu. Ravno tako je dobro, da imamo s seboj nekaj kosov vrvi in drugih malenkosti za pripravo, ako se nam med potjo kaj utrga ali zlomi. Previdno vodstvo gasilnega društva bo imelo vedno vse pripravljeno, pa naj ga doleti ta ali ona nezgoda.

Ko dospemo k ognju, treba je dati znamenje, da nam napravijo ondi stoječi ljudje prostor in se ne zgodi kaka nesreča. Prvo, kar rabimo na požarišču, ako hočemo uspešno delovati, je toraj prostor. Gasilno društvo naj glede tega ukrene vse potrebno že ob svoji ustanovitvi. Kdo in kako bo delal prostor in red pri požaru? Ako se morajo s tem ukvarjati šele gasilci, potem zgube s tem ravno najugodnejši čas za gašenje. To nalogo mora toraj po možnosti prevzeti županstvo z orožništvom, katero pač najlažje vzdržuje red pri požaru.

Ko dospe gasilno društvo k ognju, mora vladati ondi že red in dobiti morajo gasilci takoj potreben prostor, da lahko začnejo neovirano s svojim delom. Naloga poveljnika je, da se takoj vživi v položaj in s paznim očesom vremotri celo situacijo. Dognati mora predvsem, so li v nevarnosti ljudje in živali, kje se nahajajo in kako priti do njih? — Dalje mora skušati ugotoviti izvor ognja in pregledati njegov obseg ter poizvedeti, se li ne nahajajo kje v bližini razširjajočega se ognja predmeti, ki bi ogenj lahko izdatno povečali ali postali radi svojih eksplozivnih snovi nevarni žvrljenju. Ugotoviti mora bližino in obilico vode ter pregledati prostor, kamor bi bilo postaviti orodje. — Vse to bo izurjen poveljnik dognal v par trenutkih sam ali s pomočjo gasilcev, ki so prihiteli že pred

njim k ognju ter si ogledali situacijo. Njih dolžnost je, da se takoj, ko dospe gasilno društvo na mesto, zglase pri svojem poveljniku ter mu naglo pojasnijo, kar so ugotovili. Treba pa je v takih slučajih povprašati vedno več domačih ljudi in ne samo enega, ker nas v svoji razburjenosti lahko pouči eden tako, drugi drugače. Najbolje je pač, da se kolikor mogoče približamo ognju in sami ugotovimo njegovo pravo ognjišče. Opominjam pa vse gasilce, da ima pri požaru besedo edino le poveljnik in njega se mora brezpogojno poslušati; kajti ako bi delal vsak gasilec na svojo roko, potem ne bi bilo ničesar narejenega. — Poveljnik pa se mora zavedati svoje odgovornosti in posvetiti mora vso svojo pozornost edino le delu na požarišču; nikdar pa ne sme ondi iskati občudovanja in časti ter se pridružiti zijalom in se postavljati le s svojimi poveljniškimi znamenji.

(Konec prih.)

Društvene in župne vesti.

Gasilno društvo v Laškem bo praznovalo na binškoštni ponedeljek svojo petdesetletnico. Radi kolidiranja z drugimi gasilskimi prireditvami že danes opozarjamo na to prireditev.

Gasilno društvo na Brezovici pri Ljubljani priredi na binškoštni ponedeljek o priliki blagoslovljenja nove brizgalnice večjo gasilsko slavnost. Društva iz ljubljanskega okraja opozarjamo na dan prireditve, da ne bo kolidiranja.

Gasilska župa Žalska ima v nedeljo, dne 29. maja t. l. ob 9. uri v Št. Jurju ob juž. žel. svoj tretji redni občni zbor. Dnevni red: a) Nagovor župnega načelnika. b) Poročilo poslovodje. c) Poročilo računskih pregledovalcev. d) Samostojni predlogi. e) Nasveti in slučajnosti.

Gasilno društvo v Krškem praznuje dne 14. avgusta 1921 svojo petdesetletnico. Odbral se je za to slavje primeren dan, da bo dana gasilnim društvom od blizu in daleč možnost udeležiti se tega izrednega slavja. Zlasti Gorenjcem bo dana prilika, da si ogledajo vabljive vinske gorice, ki bodo osore dozorevale.

Gasilno društvo v Mostah pri Ljubljani je imelo dne 9. januarja 1921 svoj redni občni zbor, katerega se je udeležil tudi župni načelnik. Za načelnika je bil znova izvoljen tov. Zupan.

Gasilno društvo v Bizoviku je imelo dne 23. januarja t. l. svoj redni občni zbor. Sprejeli smo nova pravila in izvolili stari odbor z načelnikom tov. Vrbincom. Občnega zbora se je udeležil tudi župni načelnik.

Dobrovsko gasilno društvo je imelo dne 30. januarja t. l. svoj redni občni zbor. Zborovanja se je udeležil tudi župni načelnik, ki je v svojem pozdravu pojasnil organizacijo in disciplino gasilstva.

Gasilno društvo v Koroški Beli je imelo 23. januarja 1921 in 13. marca 1921 svoj redni občni zbor. Na prvem občnem zboru se je razpravljalo o društvenem delovanju, na drugem občnem zboru pa je bil s posredovanjem župana izvoljen nov odbor, z načelnikom Jernejem Erbežnikom.

Razne stvari.

Požarna bramba. To skrpicilo še vedno rabijo nekatera gasilna društva v svojih dopisih in tudi štamplije s tem skrpicilom so pri nekaterih gasilnih društvih še vedno v rabi. Proč s to privleko! Štamplije naj se glase: Prostovoljno gasilno društvo v ali: Gasilska župa Mariborska, Ljubljanska, Ljutomerska itd.

Petdesetletnica zagrebškega gasilnega društva. Zagrebško gasilno društvo bo praznovalo letos svojo petdesetletnico. Radi pomanjkanja stanovanj in drugih težkoč bo svečanost, kakor čujemo iz zanesljivih virov, povse skromna, ker ni mogoče misliti na svečanost v večjem obsegu.

Tov. Matija Petrič iz Postojne, častni član več gasilnih društev, večletni načelnik postojniškega gasilnega društva, načelnik Gasilske župe Postojniške, večletni odbornik in podnačelnik »Zveze slovenskih gasilnih društev na Kranjskem« je dne 21. januarja 1921 v 76. letu starosti izdihnil svojo blago dušo. Dne 23. januarja 1921 ga je mnogobrojno gasilstvo spremilo k večnemu počitku. Rajnik je bil jeklen značaj, neumoren delavec na polju gasilstva in ljubezniv tovariš v vsakem oziru. Bodi mu lahka ruša postojniška in blag spomin!

Gasilno društvo v Stobu pri Domžalah nam piše, da je dne 21. decembra 1920 spremilo k večnemu počitku najstarejšega gasilca Antona Seršena. Rajnik je 41 let neumorno deloval kot gasilec. Načelnik Jezernik se je zategadelj na odprtem grobu v imenu gasilstva poslovil od njega, pevski zbor pa mu je odpel žalostinko. Večni mir in pokoj tebi tovariši, Vam, tovariši, pa, ki ste se udeležili pogreba, najtoplejša zahvala!

Noša gasilskega kroja.

V nekem kraju na bivšem Sp. Štajerskem se je udeležilo dvoje gasilnih društev nekega pogreba. Eno teh društev je včlanjeno v »Jugoslovanski gasilski zvezi«, drugo pa je med »divjaki«. Po pogrebu so posamezni člani v kroju posedali po gostilnah in »divjaki« so jeli s »hajlanjem« in z zoprnimi govorancami izzivati »organizirance«. Beseda je dala besedo in prizor se je končal s pretepom, ki se pere pri sodišču in pred okrajnim glavarstvom. Tovariši, kam plovemo? Gasilec v kroju se mora vendar zavedati, da je član poštene družbe in da s psovanjem in pretepanjem izpodkopa ugled gasilstva vobče. Gasilski kroj je po vsakem nastopu takoj odložiti, kadar pa se po gostilnah in celo v kroju prepira in pretepa, za tega ni prostora v naših gasilskih vrstah. — Ven z njim, pa naj bo Peter ali Pavel.

Gasilno društvo v Kostanjevici je vzbudilo k novemu življenju nekdanjo mestno gasilsko godbo kostanjeviško.

Na Florjanovo je prvi oficijelni nastop godbe v župni prireditvi.

Pogovori.

Gasilnemu društvu v S. Danes stane meter novih cevi približno 80 do 100 K, spojka iz medenine pa približno 280 K. Pripominjamo, da so pri nas v rabi Mecove spojke (Metzsche Gewinde) števil. 6, kar Vam je pri naročitvi zlasti upoštevati. To spojko bo Zveza najbrže proglasila za normalno spojko. JGZ.

Tov. R. P. v S. B. Vaši želji smo ustregili. Odredbo glede poveljevanja objavljamo v današnjem listu, glede neorganiziranih gasilnih društev pa smo v razgovoru z oblastmi.

Požari.

Gasilno društvo na Ježici nam piše:

Kakor lansko leto, tako smo tudi letos precej zgodaj imeli prvi večji požar. Včeraj, v nedeljo, 20. februarja, okrog 10. ure zvečer je izbruhnil ogenj na gospodarskem poslopiju gosp. Čemažar Jerneja, posestnika v Klečah št. 30. Požar mu je popolnoma uničil staro hišico, poslopje, ki je bilo v podstrešju polno otepov. Da se požar ni razširil na sosednja gospodarska poslopja, kjer se je že vnela mrva skozi zidne odprtine, so preprečili gasilci, ki so kljub temu, da si je bila nedelja-večer, bili z izredno naglico na kraju poraža. Pri gašenju je sodelovalo troje gasilnih društev, in sicer iz Ježice, Stožic in Št. Vida. Voda se je črpala po dveh sesalkah iz reservoirja, po dveh pa iz hidranta. Večja nesreča se sicer ni nikomur pripetila, pač pa se je prizadeti posestnik precej hudo opekel po roki. Škoda, ki jo ima nesrečni pogorelec, je zelo velika in je le deloma krita z zavarovalnino. Precej občutno ga bode zadelo tudi to, ker mu je pogorelo precej krme. Kako je nastal ogenj se ne ve; najbrže je morala biti vmes zločinska roka.

Tvrdba

ANT. KRISPER, Ljubljana

Mestni trg 21,

priporoča cenj. občinstvu svojo bogato zalogo čevljev **najboljše** kakovosti po **znatno** znižanih cenah.

„**Naša pesem**“, besedilo E. Ganglovo, vglasbil Stanko Premrl, je v zalogi pri predsedstvu Jugoslovanske gasilske zveze v Ljubljani. Cena 15 vinarjev.

FR. P. ZAJEC, LJUBLJANA, STARI TRG 9.

Optik. — Strokovnjak. Očala, ščipalniki, toplomeri, barometri, daljnogledi itd. Z električnim obratom moderno urejena delavnica. — Prvi, edini slov. optični cenik dobi vsakdo zastonj. — Tovarniška zaloga pripoznana najboljših švicarskih ur kakor vse druge zlatnine in srebrnine. — Poštežba točna. Cene solidne.

Posluje po vsej državi.

Ustanovljena leta 1913.

„**JUGOSLAVIJA**“

Delniška glavica
3 milijone din. v zlatu.

splošna zavarovalna družba.

Ravnateljstvo za Slovenijo v Ljubljani sklepa:

1. požarna zavarovanja,
2. življenska zavarovanja,
3. nezgodna in jamstvena zavarovanja,
4. zavarovanja proti škodam vsled tatinskega vloma,
5. transportna zavarovanja,
6. zavarovanja proti škodam vsled razbitja stekla,
7. zavarovanja proti škodam po toči.

Največji tu delujoči zavod. — Družba je prevzela od „Graške vzajemne zavarovalnice in od zavarovalnih družb „Feniks“ (požarni oddelek) in „Franko-Hongroise“ ves njih kupčjski obstoj v naši državi. — Najnižje tarife, takoj izplačila škod. Glasom naredbe ministrstva za vojno in mornarico nadomeščajo police „JUGOSLAVIJE“ ženitvene kavelje za častnike.

Pisarna se nahaja začasno

v Sodni ulici 1 (Feniks) in na Gosposvetski cesti 2 (Graška).

ŠTAMPILJE ANTON ČERNE

graveur in izdelovatelj kavčuk - štampilj.
Ljubljana, Dvorni trg števil. 1.

UČITELJSKA TISKARNA

registrovana zadruga z omejeno zavezo

V LJUBLJANI, FRANČIŠKANSKA ULICA 6

priporoča svojo bogato zalogo vseh najnovejših

TISKOVIN

za učiteljstvo, šolska vodstva in šolske svete, kakor tudi za županstva in druge urade. Preskrbuje tudi šolske potrebščine in učila od najboljših tvrdk.

A. KASSIG, LJUBLJANA, ŽIDOVSKA ULICA.

ZALOGA krojnih (uniformskih) potrebščin, kožuhovina iz raznih krznin. KRZNARNICA IN IZDELOVALNICA čepic, zlasti gasilskih po najnovejših predpisih JGZ. Nakup kož divjačine. ZALOGA piščalk, vrvic, gasilskih znakov, gumbov, naramkov, lipovih listov itd. Vse po najnovejših predpisih JGZ.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA

LJUBLJANA, STRITARJEVA 2.

se priporoča za vse v bančno stroko spadajoče posle.

Prodaja srečke razredne loterije.

Telefon št. 261 in 413. Brzojavni naslov: „Banka“, Ljubljana.

Delniška glavnica K 50,000.000.

Rezervni zakladi K 45,000.000.

Podružnice:

Split, Celovec, Trst, Sarajevo, Gorica.
Celje, Maribor, Borovlje, Ptuj, Brežice.

Strojne tovarne in livarne d. d. Ljubljana.

Gasilske brizgalnice

najrazličnejših sistemov po zmernih cenah.

Vse gasilske potrebščine

spojke, premestilci, vedra, lestve
čelade i. t. d.

SLOVEN. ESKOMPTNA BANKA

Ljubljana, Šelenburgova ulica šte. 1

interesna skupnost s Hrvatsko eskom. banko in Srbsko banko v Zagrebu
izvršuje vse bančne transakcije najkulantneje.

Sprejema: Vloge na knjižice
in tekoči račun
proti najugod. obrestovanju.

Kupuje in prodaja: devize,
valute,
efekte i. t. d.

Eskontira: menice, terjatve,
fakture.

Daje: kredite in predjme
na blago in efekte itd.

Izdaja: akreditive na vsa tu-
in inozemska mesta.

Pospešuje: trgovino, indu-
strijo ter uvoz
in izvoz.

Brzojavi: ESKOMPTNA. — — Telefon (interurban) šte. 146.

Ustanovljeno leta 1820.

Najstarejša specialna tovarna

R. A. SMEKAL.

Tovarna gasilnega, telovadnega orodja in tkalnice cevi, livarna kovin in železa.

Središče Praga-Smichov, Čechy pri Prostějovu, Slatinany pri Chrudimu.

Priporoča svoje specialne proizvode: avtomobilne brizgalnice in vozove za orodje, motorne in električne brizgalnice, četverkolne brizgalnice po najnovšem Smekalovem sestavu, vodonoše, dvokolne brizgalnice, brentne in ročne brizgalnice. Konopne cevi izdelane v lastni tkalnici in delavnici za gas. orodje. Parna pilarna v Čechy pri Prostějovu. Spiralne sesalne cevi.

Gasilsko orodje, in sicer: čelade za gasilce in dostojanstvenike, plezalno orodje, pasove, mehanične lestve, krinke in dihalne priprave, gasilske trobke in piščalke, gasilske znake in embleme, telovadno orodje vseh vrst za šole in telovadna društva iz najboljše jesenovine, fekalne in zračje sesalke, sanitarne priprave, nosilke in stroje za desinfekcijo. Dvokolne in četverkolne vozove za polivanje in za pometanje cest. Posoda za smeti.

Naročitve in pisma naj se pošiljajo centrali: R. A. SMEKAL v Smichov.

Postrežba točna.

Postrežba točna.

Ustanovljeno leta 1820.